

BUCZNY (6) *ai*

buczny (5), **buszny** (1) *PapPan.*

comp buczniejszy.

sg m N buczny (2). ◇ *A* buczny (1). ◇ *I* bucznym (1). ◇ *L* bucznym (1). ◇ *pl G* buczniejszych (1).

Sł stp, brak Cn notuje, Linde XVII w.

Dumny, okazały, pyszny, zarozumiały; arrogans, elatus, fastosus, ferox, inflatus, insolens, superbus
Cn (6) : Sendomirski tak wiele też z bratem Miecznikiem/ Iecháli łnącym złotem zewsząd bucznym
fzykiem *StryjWjaz* B2v; *Fabricius* on Hetman Lokoński był buczny *PapPan* R; *KlonŻal* D3v; *Praw*
rátunku wdziélamy/ záltawuiąc fie zá drobnieyfzé/ bucznieyfzych niezáhámuiemy. SarnStat 155;
Nárzeka iefzcze tenże Doktor S. ná buczny lud dworcki/ y wolnością wyniofły sláchecki PowodPr 48;
Támże ná Ratuźu Przepraźa kát pod pierzem w bucznym kápeluźu Stráceńcá nieboraká KlonWor
40.

Synonimy cf BUTNY.

Cf **BUCZNOSTĄPY, ŚWIETNOBUCZNY**

KN